

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 12g/2023

privind excepția de neconstituționalitate a
articolului 30 alin. (5) din Legea cu privire la Serviciul Vamal
nr. 302 din 21 decembrie 2017

(trecerea temporară într-o altă funcție fără acordul funcționarului vamal)

CHIȘINĂU

14 mai 2024

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dnei Sorina Munteanu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 23 ianuarie 2023,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 14 mai 2024, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 30 alineatul (5) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 12 decembrie 2017, ridicată de dna avocat Alexandrina Ciobanu, în interesele dlui Sergiu Ciuntu, parte în dosarul nr. 3a-847/2022, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, de un complet de judecată de la Curtea de Apel Chișinău format din domnii judecători Angela Bostan, Ghenadie Mîra și Grigore Dașchevici.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Circumstanțele litigiului principal, așa cum au fost formulate de autorul excepției, pot fi rezumate după cum urmează.

4. Prin ordinul Directorului Serviciului Vamal nr. 108 din 12 februarie 2019, pe baza Legii nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal, cu acordul său scris, dl Sergiu Ciuntu a fost angajat (prin transfer) în funcția de inspector superior vamal la Postul Vamal Chișinău nr. 1 (PVI, Industrială) din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal.

5. Prin ordinul șefului Biroului Vamal Centru nr. 753 din 25 aprilie 2019 „Cu privire la trecerea temporară în funcție a unor funcționari vamali ai Biroului Vamal Centru”, emis pe baza ordinului Directorului Serviciului Vamal nr. 538 din 24 aprilie 2019, în scopul asigurării activității eficiente a subdiviziunilor birourilor vamale, a fost aprobat graficul de serviciu în cadrul

posturilor vamale pentru luna mai 2019, potrivit căruia dl Sergiu Ciuntu a fost trecut temporar la postul vamal Chișinău nr. 3 (PVI Petricani).

6. Prin ordinul șefului Biroului Vamal Centru nr. 1013 din 30 mai 2019, emis pentru executarea ordinului Directorului Serviciului Vamal nr. 703 din 24 aprilie 2019, în scopul asigurării activității eficiente a subdiviziunilor birourilor vamale, a fost aprobat graficul de serviciu în cadrul posturilor vamale pentru luna iunie 2019, iar potrivit acestui grafic, dl Sergiu Ciuntu a fost trecut temporar la postul vamal Chișinău nr. 3 (PVI Petricani).

7. De asemenea, prin ordinele Directorului Serviciului Vamal nr. 965 din 25 iunie 2019, nr. 584 din 29 iulie 2020, nr. 990 din 29 septembrie 2021 și nr. 1058 din 27 octombrie 2021 a fost dispusă trecerea temporară a dlui Sergiu Ciuntu de la un post vamal la alt post vamal din cadrul aceluiași Birou Vamal Chișinău, pentru perioade de câte o lună.

8. La 12 noiembrie 2021, dl Sergiu Ciuntu a formulat o acțiune împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative individuale prin care, fără acordul său, a fost trecut temporar într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal.

9. În perioada examinării cauzei, prin ordinele Directorului Serviciului Vamal nr. 1147 din 30 noiembrie 2021, nr. 1345 din 30 decembrie 2021 și nr. 91 din 28 ianuarie 2022, dl Sergiu Ciuntu a fost trecut temporar în funcție la Postul Vamal Criuleni pentru perioada 1 ianuarie 2022 - 31 ianuarie 2022 și, respectiv, 1 februarie 2022 - 28 februarie 2022.

10. La 25 februarie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis parțial acțiunea formulată de reclamant, a anulat unele ordine ale Directorului Serviciului Vamal (nr. 990/2021, nr. 1058/2021, nr. 1147/2021, nr. 1345/2021 și nr. 91/2022) în partea trecerii temporare într-o altă funcție a dlui Sergiu Ciuntu și a dispus acordarea unei despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat prin trecerile temporare în cadrul Serviciului Vamal. Ambele părți în proces au formulat câte un apel.

11. În cadrul ședinței de examinare a apelului, dna avocat Alexandrina Ciobanu a ridicat, în interesele dlui Sergiu Ciuntu, excepția de neconstituționalitate a textului „Trecerea temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal se dispune prin ordinul directorului (...)” din articolul 30 alin. (5) din Legea nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal.

12. Printr-o încheiere din 13 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

13. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1
Statul Republica Moldova

„[...]

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...]”

Articolul 44

Interzicerea muncii forțate

„(1) Munca forțată este interzisă.

[...]”

14. Prevederile relevante ale Legii nr. 302 din 21 decembrie 2017 cu privire la Serviciul Vamal sunt următoarele:

Articolul 30

Detașarea și trecerea temporară într-o altă funcție

„[...]

(5) **Trecerea temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal se dispune prin ordinul directorului** pentru o perioadă de cel mult un an. Perioada trecerii temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal poate fi prelungită cu încă cel mult un an, numai cu acordul funcționarului vamal.

(6) Trecerea temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a funcționarului vamal corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției în care urmează să fie trecut.

(7) Pe perioada trecerii temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal își păstrează funcția sa. Aceasta poate fi ocupată de către un alt funcționar vamal pe o perioadă determinată.

(8) Pe perioada trecerii temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal are dreptul la compensarea integrală a cheltuielilor de transport tur-retur, precum și a cheltuielilor de cazare. Salarizarea, în caz de trecere temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, va fi efectuată de subdiviziunea la care va lucra salariatul.

(9) La expirarea termenului trecerii temporare într-o altă funcție în cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal este reîncadrat în funcția exercitată anterior, începând din ziua următoare celei în care a expirat termenul pentru care a fost trecut într-o altă funcție, fără a fi necesar să se emită un nou ordin în acest sens.

(10) Încetarea înainte de termen a trecerii temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal are loc prin ordinul directorului.”

ÎN DREPT**A. Motivele și argumentele autorului sesizării**

15. Autorul sesizării susține că prevederile contestate permit trecerea temporară a funcționarilor vamali într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal pentru o perioadă de până la un an, fără acordul acestora, prin ordinul directorului Serviciului Vamal, fapt care nu-i asigură stabilitate în funcția deținută. Autorul afirmă că fiind privat de alegerea liberă a funcției pe care urmează să o exercite temporar pentru perioada menționată, funcționarul vamal este obligat să exercite funcția la care este trecut temporar.

16. Autorul sesizării pretinde că norma contestată, de fapt, îi acordă angajatorului dreptul să transfere la discreția sa orice funcționar vamal fără nicio justificare în acest sens. Autorul menționează că Legea cu privire la Serviciul Vamal prevede că în exercitarea obligațiilor sale de serviciu funcționarul vamal trebuie să beneficieze de stabilitate în funcția deținută.

17. Din această perspectivă, autorul sesizării susține că eventuala contestare în instanța de judecată a ordinelor directorului Serviciului Vamal nu ar avea niciun efect, pentru că prevederile contestate permit trecerea temporară (pe o perioadă de până la un an) a funcționarului vamal fără acordul acestuia exprimat prealabil. Prin urmare, funcționarul vamal este lipsit de garanțiile constituționale referitoare la dreptul la muncă.

18. De asemenea, autorul afirmă că norma contestată generează o inechitate între funcționarii vamali și alți funcționari publici din alte autorități publice, care, pe baza Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, beneficiază de dreptul de a accepta sau refuza transferul pe un termen determinat. Prin urmare, autorul excepției menționează că norma contestată nu corespunde exigențelor calității legii și, în consecință, nu îi oferă o protecție adecvată a dreptului la muncă.

19. În viziunea autorului sesizării, funcționarii vamali trecuți temporar în altă funcție în cadrul Serviciului Vamal pe baza prevederii contestate sunt forțați să presteze o muncă care nu este prevăzută de contractul de muncă semnat la angajare, care poate fi catalogată ca o muncă forțată sau obligatorie în sensul articolului 44 alin. (1) din Constituție și al articolului 4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

20. În opinia autorului sesizării, prevederile contestate sunt contrare articolelor 1 alin. (3), 23 alin. (2), 43 alin. (1) și 44 alin. (1) din Constituție.

B. Aprecierea Curții

21. Examinând admisibilitatea sesizării în această cauză, Curtea constată următoarele.

22. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor Parlamentului, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 21 decembrie 2017, ține de competența Curții Constituționale.

23. Curtea notează că excepția de neconstituționalitate, ridicată de avocatul părții în proces, este formulată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie textul „Trecerea temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal se dispune prin ordinul directorului” din articolul 30 alin. (5) al Legii cu privire la Serviciul Vamal, care nu a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

25. Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul examinării în apel a unei cereri de chemare în judecată prin care se contestă legalitatea unor acte administrative pe baza cărora funcționarul vamal a fost trecut temporar într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal. Prin urmare, Curtea admite că prevederile contestate ar putea fi aplicate la soluționarea litigiului în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

26. Curtea reține că o altă condiție pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Astfel, Curtea va analiza, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile criticate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (DCC nr. 132 din 12 august 2021, § 28).

27. Autorul sesizării a invocat incidența articolelor 1 alin. (3) (*preeminența dreptului*), 23 alin. (2) (*dreptul fiecăruia om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 43 alin. (1) (*dreptul la muncă și la protecția muncii*) și 44 alin. (1) (*interzicerea muncii forțate*) din Constituție.

28. Cu referire la incidența articolului 1 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că în prezenta cauză acesta comportă un caracter general și nu poate constitui un reper separat (a se vedea DCC nr. 161 din 29 decembrie 2022, § 12). De asemenea, cu privire la articolul 23 din Constituție, Curtea reiterează că acesta este aplicabil doar în coroborare cu un drept fundamental incident (a se vedea HCC nr. 15 din 28 aprilie 2021, § 20).

29. Cu privire la pretinsa incidență a articolului 44 din Constituție, autorul excepției susține că funcționarii vamali trecuți temporar în altă funcție în cadrul Serviciului Vamal pe baza prevederii contestate sunt forțați să presteze o muncă care nu este prevăzută de contractul de muncă semnat la angajare, care poate fi catalogată ca o muncă forțată sau obligatorie în sensul articolului 4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

30. Curtea reține că articolul 44 alin. (1) din Constituție, care este corespondentul articolului 4 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, interzice munca forțată. Curtea reține că deși Convenția Europeană nu conține o definiție a termenului „muncă forțată sau obligatorie”, aceasta a fost dezvoltată în jurisprudența Curții Europene. În cauza *Van der Musselle v. Belgia* din 23 noiembrie 1983, § 32, Curtea Europeană s-a referit la Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 29. Astfel, în sensul Convenției, expresia „muncă forțată sau obligatorie” înseamnă „orice muncă sau serviciu

pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare și pentru care respectivul individ nu s-a oferit de bunăvoie”. Curtea a adoptat această definiție ca punct de plecare pentru interpretarea articolului 4 § 2 din Convenția Europeană (a se vedea *Stummer v. Austria* [MC] din 7 iulie 2011, §§ 117-118; *Adigüzel v. Turcia* (dec) din 6 februarie 2018, § 26-27).

31. Din această perspectivă, Curtea Europeană a reținut că adjectivul „forțată” evocă ideea unei constrângeri fizice sau morale, iar „obligatorie” nu se poate referi la nicio obligație legală. De exemplu, munca care urmează să fie efectuată în baza unui contract încheiat benevol nu poate intra în sfera de aplicare a articolului 4 al Convenției pur și simplu pentru că una dintre cele două părți contractante s-a angajat față de cealaltă să o îndeplinească și este expusă sancțiunilor dacă nu o face. Trebuie să fie muncă la „cererea (...) sub amenințarea unei pedepse” și, în plus, contrar dorințelor persoanei în cauză, pentru care aceasta nu și-a exprimat acordul (a se vedea *Van der Musselle v. Belgia* din 23 noiembrie 1983, § 34). Mai mult, în cazul acceptării tacite de către reclamantii a condițiilor de muncă nefavorabile, posibilitatea ca aceștia să fie concediați în cazul unui refuz să lucreze în temeiul angajamentului nu constituie, în opinia Curții, o „amenințare cu o pedeapsă” în sensul articolului 4 din Convenție (a se vedea *Tibet Menteş și alții v. Turcia* din 24 octombrie 2017, § 68).

32. Curtea notează că prevederile contestate reprezintă una din condițiile inerente activității funcționarului vamal stabilite în Legea nr. 302/2017, pe baza căreia autorul sesizării, cu acordul său scris, a fost angajat (prin transfer) în cadrul unei subdiviziuni a Serviciului Vamal (a se vedea § 4 de mai sus). Curtea reține că, reglementând condițiile trecerii temporare a funcționarului vamal, prevederile contestate nu instituie reguli de constrângere fizică sau morală. Astfel, în contextul celor menționate mai sus, Curtea constată că trecerea temporară în altă funcție a funcționarului vamal fără acordul său, prevăzută de prevederea contestată, nu implică aspecte de muncă forțată sau obligatorie potrivit criteriilor stabilite în jurisprudența Curții Europene. Prin urmare, articolul 44 alin. (1) din Constituție nu este incident.

33. Cu referire la incidența articolului 43 alin (1) din Constituție, autorul excepției susține că prevederile contestate îi încalcă dreptul la muncă, deoarece (i) fără acordul funcționarului vamal, permit trecerea temporară a acestuia într-o altă funcție pentru o perioadă de până la un an, (ii) nu stabilesc condiția justificării necesității trecerii într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal și (iii) instituie o inechitate între funcționarii vamali și funcționarii publici din alte autorități publice, care, pe baza Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, beneficiază de dreptul de a accepta sau refuza transferul pe un termen determinat.

34. Cu referire la criticile care pretind că prevederile contestate încalcă dreptul la muncă, deoarece, fără acordul funcționarului vamal, permit trecerea temporară a acestuia într-o altă funcție în cadrul Serviciului Vamal pentru o perioadă de până la un an și nu stabilesc condiția justificării necesității trecerii într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, Curtea reține următoarele.

35. Potrivit articolului 43 alin. (1) din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Prevederile contestate stabilesc o condiție referitoare la exercitarea funcției vamale. Cu titlu de principiu, Curtea reiterează că stabilirea unor condiții pentru exercitarea anumitor activități nu poate fi privită *a priori* ca o încălcare a dreptului la muncă sau ca o discriminare în raport cu exercitarea altor activități (a se vedea HCC nr. 5 din 23 aprilie 2013, § 58; DCC nr. 185 din 25 noiembrie 2021, § 31). Curtea constată că aceste linii jurisprudențiale sunt aplicabile și în cazul activității în cadrul Serviciului Vamal, de vreme ce exercitarea funcției publice respective trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acesteia.

36. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că este necesar ca exercitarea unor funcții importante sub aspectul interesului general al societății să fie reglementată prin lege, inclusiv să fie impuse unele condiții și restricții mai stricte (a se vedea HCC nr. 6 din 22 martie 2011, § 2).

37. Curtea are în vedere că Serviciul Vamal face parte din sistemul organelor securității statului¹, este un organ specializat al statului care contribuie la asigurarea securității economice a statului, la combaterea terorismului internațional, a contrabandei, a traficului ilicit de droguri, armament și muniții. În același sens, Serviciul Vamal este o autoritate publică menită să asigure permanent controlul vamal la punctele de frontieră ale Republicii Moldova (articolele 7 și 9 din Legea nr. 215/2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova și articolele 5 alin. (8) și 341 din Codul Vamal, adoptat prin Legea nr. 95/2021). Așadar, pentru realizarea funcțiilor și competențelor sale, inclusiv asigurarea securității economice a statului, care reprezintă un interes public general, Serviciul Vamal trebuie să asigure funcționalitatea tuturor subdiviziunilor teritoriale ale sale, inclusiv prin dispunerea trecerii temporare a funcționarului vamal pe baza prevederii contestate.

38. Curtea are în vedere că statutul special al funcționarilor vamali este determinat de prerogativele funcționale ale Serviciului Vamal reglementate de actele normative (Legea nr. 302/2017, Codul vamal, Legea nr. 619/1995 privind organele securității statului) prin care i se delegă efectuarea controlului vamal la punctele de frontieră, asigurarea securității economice a statului, combaterea terorismului internațional, a contrabandei, a traficului ilicit de droguri, armament și muniții etc. Pentru a realiza competențele de înaltă complexitate ale Serviciului, legea înzestrează funcționarii vamali cu un ansamblu de drepturi și obligații care le particularizează specificul activității și îi deosebesc de titularii altor funcții publice. Având în vedere specificul activității funcționarilor vamali, asigurarea funcționalității

¹ Articolul 13 alin. (1) din Legea nr. 619/1995 privind organele securității statului și articolul 13 alin. (1) din Legea securității statului nr. 618/1995.

permanente a punctelor de frontieră și trecerea peste frontieră a persoanelor și mărfurilor, Curtea reține că legislatorul a delegat conducătorilor Serviciului competența de a administra activitatea personalului, inclusiv prin dispunerea trecerii funcționarilor vamali dintr-o funcție în alta în cadrul Serviciului Vamal pentru o anumită perioadă, iar dacă această perioadă este de până la un an, chiar și fără acordul lor.

39. Astfel de circumstanțe explică și faptul că legislatorul a stabilit funcționarilor vamali un statut special, le-a impus jurământul de credință și i-a înzestrat cu drepturi profesionale pe măsura sarcinilor ce le revin. De asemenea, funcționarilor vamali li se acordă grade speciale (articolele 18-22 din Legea nr. 302/2017), în anumite situații li se acordă protecție juridică specială (articolul 17 din Legea nr. 302/2017 și articolele 21-24 din Legea nr. 619/1995 privind organelle securității statului) și chiar calcularea în condiții speciale preferențiale a stagiului de muncă (art. 18 alin. (7) din Legea nr. 619/1995). În aceeași ordine de idei, Curtea menționează că, constituind una din condițiile inerente ale exercițiului funcției publice cu statut special în discuție, trecerea temporară a funcționarului vamal pe baza prevederii contestate contribuie la realizarea scopurilor și competențelor Serviciului Vamal prevăzute de Legea nr. 302/2017. Prin urmare, Curtea nu poate reține argumentele autorului sesizării care pretind o neconcordanța între articolul 43 din Constituție și prevederile contestate, atunci când acestea stabilesc că trecerea temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal se dispune prin ordinul directorului pentru o perioadă de cel mult un an.

40. Sub acest aspect, Curtea reiterează că garantarea dreptului la muncă este compatibilă cu stabilirea unor condiții pe baza cărora o profesie poate fi exercitată (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 8 din 11 mai 2015, § 73; DCC nr. 185 din 25 noiembrie 2021, § 31). Astfel, atunci când o persoană alege și acceptă să activeze într-o funcție publică cu statut special în cadrul organelor vamale, aceasta acceptă și condițiile legale stabilite pentru exercitarea funcției respective, inclusiv trecerea temporară a sa într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr.72 din 27 mai 2021, § 28).

41. Curtea are în vedere că măsura contestată are un caracter provizoriu, de vreme ce se dispune pentru o perioadă de cel mult un an. Eventuala prelungire a trecerii temporare într-o altă funcție poate fi dispusă doar cu acordul funcționarului vamal. Curtea nu consideră că dreptul la muncă îi impune legislatorului să condiționeze trecerea temporară a funcționarului vamal într-o altă funcție de acordul acestuia, deoarece această condiție ar putea periclita obiectivul asigurării securității frontierelor.

42. De asemenea, această măsură se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a funcționarului vamal corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției în care urmează să fie trecut. Totodată, Curtea subliniază că funcționarul vamal poate fi trecut temporar într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, cu păstrarea funcției și acordarea tuturor garanțiilor prevăzute de Legea în discuție. Astfel, pe perioada trecerii

temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal își păstrează funcția sa. Aceasta poate fi ocupată de către un alt funcționar vamal pe o perioadă determinată. Pe perioada trecerii temporare într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal are dreptul la compensarea integrală a cheltuielilor de transport tur-retur, precum și a cheltuielilor de cazare. Salarizarea, în caz de trecere temporară într-o altă funcție din cadrul Serviciului Vamal, va fi efectuată de subdiviziunea la care va lucra funcționarul. La expirarea termenului trecerii temporare într-o altă funcție în cadrul Serviciului Vamal, funcționarul vamal este reîncadrat în funcția exercitată anterior, începând din ziua următoare celei în care a expirat termenul pentru care a fost trecut într-o altă funcție, fără a fi necesar să se emită un nou ordin în acest sens. (a se vedea articolul 30 alineatele (6) – (9) din Lege).

43. Cât privește condiția justificării trecerii într-o altă funcție din cadrul Serviciului vamal invocată de autorul sesizării, Curtea menționează că acest aspect nu ține de constituționalitate, dar de competența instanțelor de judecată.

44. Pe baza celor menționate, Curtea concluzionează că dispozițiile contestate nu restrâng exercițiul dreptului la muncă din perspectiva argumentelor autorului sesizării raportate la exigențele articolului 43 din Constituție.

45. Cât privește argumentele autorului care pretind că prevederile contestate instituie un tratament diferențiat al funcționarilor vamali față de alte categorii de funcționari publici, Curtea nu le poate reține atât timp cât ele se bazează pe o analiză comparativă dintre normele a două acte normative infraconstituționale (în special, normele Legii nr. 302/2017 în raport cu cele din Legea nr.158/2008). În acest context, Curtea reiterează că examinarea constituționalității unei prevederi legale are în vedere compatibilitatea acesteia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, dar nu compararea prevederilor cuprinse în acte normative distincte și raportarea unei concluzii care ar rezulta din comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (HCC nr. 36 din 23 noiembrie 2021, § 25; HCC nr. 6 din 10 martie 2022, § 14). Astfel, o pretinsă incompatibilitate între două sau mai multe norme infraconstituționale cuprinse în acte normative distincte sau în același act normativ nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și de aplicare a legii, a cărei rezolvare le revine instanțelor de judecată (DCC nr. 135 din 27 septembrie 2022, § 34).

46. Pe baza celor menționate, Curtea concluzionează că dispozițiile contestate nu restrâng exercițiul dreptului la muncă din perspectiva argumentelor autorului sesizării raportate la exigențele articolului 43 alin. (1) din Constituție. Pentru că nu a constatat incidența articolelor 43 și 44 din Constituție, Curtea reține că nici articolele 1 alin. (3), 16 și 23 din Constituție nu sunt incidente.

47. În consecință, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 30 alineatul (5) din Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 12 decembrie 2017, ridicată de dna avocat Alexandrina Ciobanu, în interesele dlui Sergiu Ciuntu, parte în dosarul nr. 3a-847/2022, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 14 mai 2024
DCC nr. 47
Dosarul nr. 12g/2023*